

Борба

ВЕЛИКО ТЪРНОВО
БРОЙ 90 (2602) ГОД. XXVI

ВТОРНИК, 29 ЮЛИ, 1969 г.
ЦЕНА 2 СТ.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ

СРЕЩА НА БОЙЦИТЕ ОТ ПЪРВА ЛИНИЯ

В неделната утрин селищата в Еленския край осъмнаха обвити в лека мъгла. Преваливаше. В красивата околност на Ханчето в База още от вечерта бе приготвена трибуна над която стоеше девизът на участниците в движението за комунистически труд и портретът на Георги Димитров.

Променливото време обаче не разколеба бойците от първа линия на трудовия фронт. Те уверено тръгнаха за своята среща-събор, посветена на 25-годишния юбилей на свободата. От Буйновци, Константин, Беброво, Златарица и Елена работниците от горските и държавните земеделски стопанства, от предприятията в селата и града, с възбуждени лица се отправяха към сборните пунктове.

Макар и мокра, поляната около трибуната почерня от народ. Лек вятър полюшваше партийното и държавното знаме. Момичи високоростли бласнаха простора с хубави мелодии в чест на участниците в движението за комунистически труд. Близки и приятели от различни селища и предприятия образуваха отделни групи и подобриха най-удобните места под сенчестите дървета.

— Ако пече, ще сме на сянка — подхвърляха шегобияците, — пък ако ли отново заваля — ще бъдем на сухо.

Самодейците, малко по-настрана, тръгнаха от очакване. Предстоеше им днес отново да покажат своето майсторство. В чест на събора те вече знаеха резултатите от своя труд, а сега следваше да покажат и постиженията си в самодейното изкуство.

Съборът откри първият секретар на Градския комитет на БКП в Елена Стоян Буюклиев. Той поздрави сърдечно участниците в движението за комунистически труд и събщи, че между гостите на събора е и старият деец на германското работническо движение, сега журналист в партийния орган в Дрезден, Карл Мюлер.

В словото си председателят на Градския съвет на профсъюзите в Елена Йордан Гайдаров подчерта, че движението за комунистически труд в предприятията на града и селищата от района печели все нови и нови привърженици. Две трети от работниците в града участвуват в това движение. 24 бригади и Жакардовият цех на Промкомбината са носители на високото звание за комунистически труд. В с. Златарица от 1650 работници и служители в движението за комунистически труд участвуват 237. Колективите на предприятията в град Елена успешно изпълняват даденото обещание да посрещнат юбилея на свободата с надпланова продукция за 700 хил. лева. На своя събор участниците за комунистически труд докладваха, че вече е реализирана надпланова продукция за 600 хил. лева при двойно увеличение на обема на продукцията за Еленската община, в сравнение с 1968 година — от 8 на 16 милиона лева. На гърдите на 17 първенци в движението за комунистически труд блястат правителствени ордени, а други 60 са носители на значката „Отличник“ на различни ведомства и министерства. Сега 180 първенци предават своя

мунистически труд в предприятията на града и селищата от района печели все нови и нови привърженици. Две трети от работниците в града участвуват в това движение. 24 бригади и Жакардовият цех на Промкомбината са носители на високото звание за комунистически труд. В с. Златарица от 1650 работници и служители в движението за комунистически труд участвуват 237. Колективите на предприятията в град Елена успешно изпълняват даденото обещание да посрещнат юбилея на свободата с надпланова продукция за 700 хил. лева. На своя събор участниците за комунистически труд докладваха, че вече е реализирана надпланова продукция за 600 хил. лева при двойно увеличение на обема на продукцията за Еленската община, в сравнение с 1968 година — от 8 на 16 милиона лева. На гърдите на 17 първенци в движението за комунистически труд блястат правителствени ордени, а други 60 са носители на значката „Отличник“ на различни ведомства и министерства. Сега 180 първенци предават своя

опит на близо 480 по-слабоквалифицирани и новопостъпили работници.

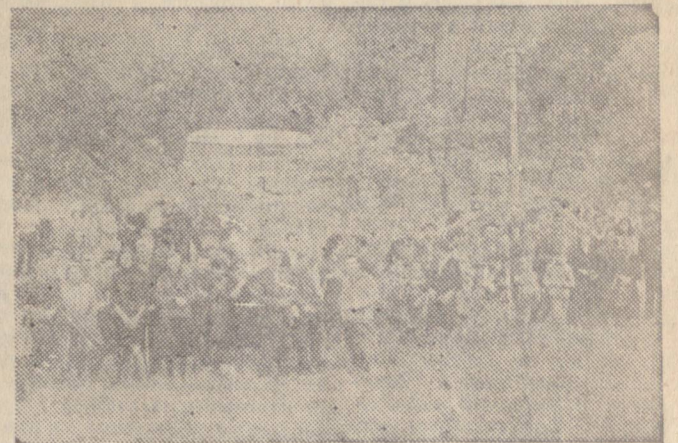
Другарят Ковачев очерта на непосредствените задачи на участниците в движението за комунистически труд и ги призова на още по-активна работа за висока производителност на труда, високо качество и ниска себестойност на продукцията, за нов подем в културно-масовата и възпитателна работа, за научна организация на производството, труда и управлението.

Участниците в събора приеха обръщение към всички работници и всички трудещи се в Еленския край за предсрочно изпълнение на третия петгодишен план и достойно посрещане на юбилея на свободата.

Присъстващите на събора бяха топло приветствувани и от секретаря на Окръжния съвет на профсъюзите Недю Тотев.

Срещата-събор завърши с художествена програма, изпълнена от самодейни колективи и самодейци. До късно вечерта не стихнаха песните и веселията.

Ив. КОЛЕВ

Младежта — творец, откривател

В събота по обяд в салона на студентския стол „Полтава“ във Велико Търново беше тържествено открита посветената на юбилея на свободата изложба на техническото творчество и майсторство на младежта от окръга. Към събраното множество от млади специалисти и комсомолски активисти кандидат-членът на ЦК на БКП и секретар на Окръжния комитет на БКП Димитър Стоянов се обърна с приветствени слова и пожелание за все така дръзновено и сърпачо творчество на младите хора и прерязва триколовната лента. Двете зали, където са намерили място над 200 експоната, се изпълниха с първите посетители, между които бяха другарите Димитър Стоянов и Димитър Тужаров — председател на Окръжния народен съвет (на снимката).

Пред погледа се редят подордените с вкус работи, плод на упорит труд и творчески търсения. Цял кът е обзаведен от ДИП „Победа“ — Велико Търново, където особено спират вниманието разгледаните масичка и фотойли — работа на младите инженери Г. Бижев и П. Гладкова. Пред тях са макетите на военно-историческия музей в Горна Студена, на жилищни комплекси и обществени сгради, умело изработени от бъдещите строители и архитекти, възпитаници на Строителния техникум във Велико Търново. Най-много бройни са работите, представени от комсомолците в Радиозавода във Велико Търново. Привличат още със своя външен вид новоразработените модели на телевизори „Велико Търново“, „Сириус“, телевизионният приемник „Арктик“ — вграден в библиотечка, радиоприемникът „Мелодия—20“, портативният радиоприемник „Перла“ и др. В състава на творчески колектив, създал радиопромофон „Орбита“ — стерио, четем едно много познато име — Петър Антонов. Това е секретарят на Заводския комитет на Комсомола в завода, който и в момента на откриването на изложбата е неотлъчно край експонатите от своя завод — демонстрира работата им и обяснява:

— Особен интерес сред спениците от нашето обединение предизвикват телевизорите „Велико Търново“ и „Сириус“ и сме уверени, че в скоро време ще започне тяхната масова изработка.

Свой кът в изложбата имат също и младите творци-машиностроители от МЗ „Червена звезда“ — Лебелец. Един след друг се редят макетите на техните работи — автомобилни краи КА—3 с товароподъемност 4000 кг., булдозер БП—60, валак вибрационен самоходен — 0.6 т., за който секретарят на Заводския комитет на ДКМС в завода Д. Дунев с радост пояснява пред посетителите, че е внедрен за серийно производство.

Многобройни са работите и на възпитаниците на техникумите по механо и електротехника в Горна Оряховица. Като се започне с електронно-музикалния инструмент „Йоника“ и се свърши със саморъчно изработените струг и фреза ще се видят и различни приспособления и увършенствувания, които те предлагат. Работа на възпитаниците на ТМТ „Илия Златев“ — Павликени е макетът на бетоносмесител.

Съвместните усилия на младите специалисти от Базата за развитие на горивната техника и ЗГТ „Металургия“ — Горна Оряховица са създадени готварската нафтова печка „Тролик—68“, туристическият котлон с газ пропан-бутан „Горин“, нафтов бойлер и много още работи.

(Следва на 4 стр.)

Под шефството

на в. „Борба“

ИЗПЪЛНЯВАТ ГЛАВНАТА ПОВЕЛЯ

През тази година колективите от Стройрайон — Свищов работят на повече от 50 обекта, 42 от които са пусковни. Като имат предвид, че главната повеля, която Партията поставя пред строителите през текущата юбилейна година е спрото предаване на пусковните обекти, всички сили са насочени към нейното осъществяване. През тези усилия и напрегнати летни дни близо 600 строителни работници, разпределени в 50 бригади, успешно изпълняват напрегнатата строителна програма. Досега те са предали 10 пусковни обекти, вместо 9. До края на годината те ще предадат 396 апартамента.

Силите на строителните колективи през това трето тримесечие са съсредоточени на 16 основни обекти, 4 от които са училища, които следва да бъдат завършени до началото на новата учебна година.

К. БАКЪРДЖИЕВ

ПЛЕНЕНИ СМЕ ОТ БЪЛГАРСКИТЕ СЪРЦА

Гостенинът сам започна: — Пленени сме от българските сърца. В тях има място и топлоота за най-нежни чувства на братство и интернационализъм и при това за дълбок патриотизъм. Да оставим това, че България създава впечатление на една чудна градина с амбициозни и умели стопани, които неотлъчно преследват високата цел — да я направят още по-възможваща се страна.

След това разбрахме кое е породило тези чувства.

— Ние сме вече близо 20 дни в България. Аз и студентите от института преследвахме една цел: да се заловим да работим в предприятиите, където на практика да проучим реални проблеми около научната организация на труда. Партийният комитет на нашия институт изпрати мене като ръководител на групата и по научноизследователската работа. От все сърце ще благодарим на ръководството на института, че ни изпрати именно тук в България. Възхитени и трогнати сме от условията, които намерихме в предприятието на „Булгарплог“ — Джулюница. Като се започне от директора Гани Дунев, от прекрасния младеж Михаил Цветков — главен инженер на предприятието, и се стигне до

(Следва на 4 стр.)

Промислеността в окръга изпълни седеммесечния план

Под ръководството на партийните организации трудещите се в окръга все повече разгръщат своите сили и способности за достойна среща на славния четвъртвековен юбилей на Свободата. В дните пред пленума на Окръжния комитет на Партията по научната организация на труда колективите от промислеността постигнаха значителен успех — седеммесечният план за общата промислена продукция беше изпълнен на 26 юли. До края на месеца ще бъде произведена надпланова продукция за около 7 800 000 лева. В сравнение със седеммесечното на миналата година промислените предприятия в окръга ще произведат продукция в повече за 26 557 000 лева. В челните редици са колективите на ЕТЗ „Янтра“ — Горна Оряховица, който ще даде надпланова продукция за 350 000 лв., Заводът за телферни електродвигатели — Велико Търново — 100 000 лв., Фуражният завод в Горна Оряховица — 150 000 лева и други. Успешно изпълняват своите планове и обещания ДМЗ „Червена звезда“ — Дебелец, ДКЗ „Мизия“ — Горна Оряховица, ДКЗ „Белеще“ — Бутово и много други.

НАПРЕГНАТИ ДНИ

През близките няколко дни жътвата в ТКЗС — Долна Липница ще приключи. Досега са овършани близо 4000 т пшеница и ечемик. Добре е организирано и прибирането на славата. След комбайните вървят багровачките. Вече е базирана и съхранена славата на повече от 6500 дека — около 500 тона.

Ритмично се изпълняват и другите стопански задачи. Успешно върви беритбата на домати за износ и вътрешния пазар. На изкупвателните организации са предадени над 260 тона. Добре се отплащат и приживо отгледаните корнишоци. От 300 дека са набрани близо 200 тона. С най-високи резултати е бригадата на Петко Шопкин, а от засната — на Иванка Русева.

Голямо е напрежението сега и във фуражната бригада. Тази година ще се прибере много тревен фураж. В двата производствени участъка на стопанството е съхранено вече 860 т качество сено.

П. ГЕНКОВ

РАЗКАЗВАМЕ ЗА ОБЩИНА КИЛИФАРЕВО

Непокорните чедата на предбалканската котловина

На югозапад от старопрестолния град около Прохода на млада дежда, в предбалканската котловина живеят и творят едно будно население. Малките селца и махали, накацали като гнезда по ридове и възвишения, защитени по зашумени равнини са обединени около Килифарево, най-голямото селище, което свързва Балкана с равнината. Край Килифарево се извисява един внушителен хълм, по чиято земя и днес се виждат яки зидове. Това са основите на староградиче, на крепост, която е защитавала подстъпите към престолния град и се нарича „Градът“. Според преданието то е крепост от Асеневци, тук по-късно е бил планинският деец на Иван Александър, където е живял монахът Теодосий, положил по-късно основите на манастира недалеч от селото и е създал своята знаменита книжовна школа.

Но историята на „Градът“ не свършва до тук. Отпущали годините със славата на патриарсите Теодосий и Евтимий, за да отстъпят място за Велчо Джамджията, който шетал в близките манастири, за Георги Мамарчев и Куман войвода, които се подвизавали в близките селца, за страшилището на османлините — Филип Тотю, роден в този край. Дедите предаваха ревниво на поколенията свободолубие и обич към труда и знанието. Затова населението от този район не можеше да бъде безразлично към ония, които похазобявявали на Родината след Освобождението — чорбаджите и лихварите.

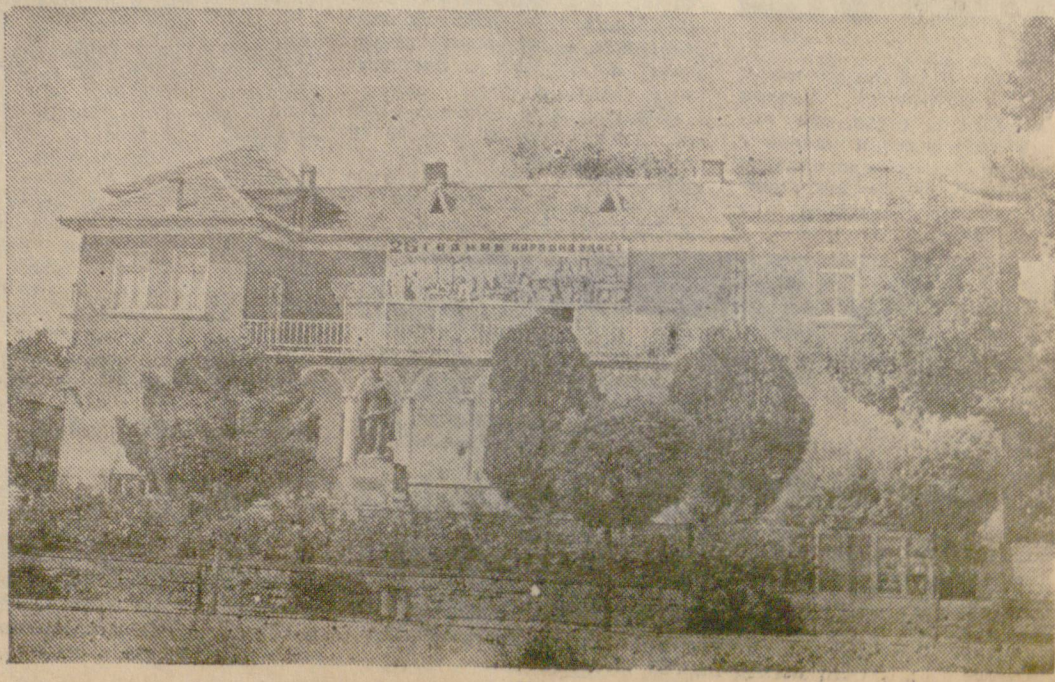
Килифарево е едно от малкото пролетаризирани селца не само във Великотърновски окръг, но и в страната. Индустрията в него се заражда още преди Освобождението.

Откритата през 1865 година единствена в страната фабрика за амбалажна хартия и картон е била в Килифарево. По-късно през 1878 г., 1884 и 1909 година тук се появяват едни от първите фабрики за бяло брашно, макарони и мариски керемиди. До 1907 г. тук има и фабрика за металообработване, която се премества в съседното село Дебелец, на основата на която е израсъл днешният МЗ „Червена звезда“. Първата кооперативна консервна фабрика в страната е също в Килифарево. Оттогава Килифарево постепенно

но придобива промишлено-аграрен облик. Още в зората на капитализма в България неговото население се облъсква с лихварите и чорбаджите, които вече разоряват дребните занаятчии и селници. Процесите, които характеризират първоначалното натрупване на капитала, първите марксовски издани в страната и особено дейността на Димитър Благоев и Никола Габровски помагат много за сплотяване силите на бедните селяни и занаятчийски работници.

Има е какво да се запомнят последните десетилетия на 19-ия век в Килифарево и района. Още през 1887 г. учителят Райчо Деватаков, с помощта на други прогресивни хора от селото, учредяват „Райфайзеновата каса“, чрез която се противопоставят на лихварите и търговците. Малко по-късно, няма да се досетим, и в този по-лупанински район, където е била винаги оскъдна работната земя, в малкото землени ниви започват да кънтат семената на блоговските аленни макове, ясно да се чува звънявият глас на „чучулигите“ (както са наричали първите социалисти), да вдъхват вяра и надежди в близката пролет на човечеството. По ляновите кокичета. Това са Стоян Сивчев, (който е участвувал в подготовката на Третия

(Следва на 2 стр.)

Пред читалищния дом на страж е скульптурният боец. Дело на Валентин Тълев.

НЕПОКОРНИТЕ ЧЕДА НА ПРЕДБАЛКАНСКАТА КОТЛОВИНА Надеждни съюзници, верни другари

В първите часове на Девети септември 1944 година народните партизани от Килифаревската чета „Филип Тотю“ бяха в прегръдките на своите състелани.

На снимката личат Роза Камбурова, Христина Стоичкова, Георги Качаунов, Михаил Цонев и др.

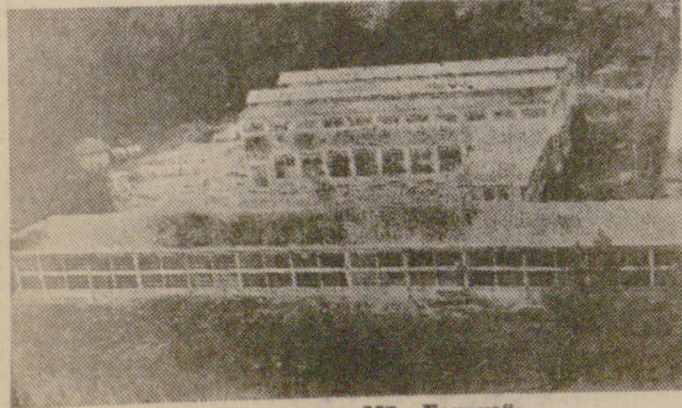
(Продължение от 1 стр.)

извършен конгрес на БСДП във Велико Търново през 1893 година), Димо Пейков, Бою Бою и други. Малката и непретенциозна община работилница на Стоян Сивчев става при тегателен център на прогресивната младеж от селото. Социалистическите идеи завладеват все повече хора и в края на 1902 г. създават първата социалистическа група в селото. Признателното поколение от този край дължи много на пионерите, които първи започнаха организиране на социалистическа пропаганда, които положили основите на организираната борба, която беше частината от Девосептемврийската социалистическа революция в 1944 година. Демобилизираните Трифон Саралиев, Стефан Манев, братя Русеви, Трифон Хърватов, Стою Саралиев, Димо Пейков, Георги Пинчанов и други поставят на челото. Килифаревският Толор Шарков участва в работата на Десетия партиен конгрес в Русе.

В 1913 г. секретар на партийната организация на територията социалисти е Трифон Хърватов, а в изборите, (които впоследствие правителството бляма) Стою Саралиев е избран за народен представител. Не като далечно и неземно ехо долита гук вестта за Великата октомврийска социалистическа революция, а като огнен искри, които ще осветяват до ден днешен, до утре и в бъдеще пътят на всички комунисти, в това число и на килифаревските, в борбата им против войните, капитализма и фашизма. Нейният първи реален отклик в Килифареве е организиран „Гласен поход“ до Велико Търново. Ако някога в 1849 г. населението от този край, начело с килифаревци, гъргна на поход към Велико Търново да протестира срещу увеличаването на данъците (една година преди това килифаревци бяха удавили пак за това владицата в кладенец!), то в 1919 г. начело с комунистите гъргнаха повече от 1000 души. Под развято то партийно знаме в с високо издигнати плакати „Искаме хляб!“ стъпват към областния град рамо до рамо мъже, жени, стари и деца. По пътя им за Велико Търново се присъединяват и други гладуващи. Главният поход, макар и грудно, за

Този гранитен отломък край местността Мочура напомня за дните, през които килифаревци начело с комунистите се вдигнаха на въстание срещу деветюниските превратджии от 1923 година.

Общ изглед на МЗ „Белица“

върху развалините на обраслия с храсти стар манастир се роди една от първите партизански чети в страната, която представляваше боеен съюз между комунисти и земеделци. Въстанието продължава под други форми, защото то е начало на партизанското движение, което не действа самостоятелно и изолирано. Четата е поддържала връзки със Станке Димитров, Димитър Гринчаров, Николай Петрини, с българските емигранти в Югославия... Не може да не се отнесе и един такъв факт, че местните комунисти и земеделци през това време са действували по-правилно от своите централни ръководства. В килифаревската партизанска чета участвуват и две жени — Надежда Попова и Мариола Сиравкова. От близо тридесетина четника, половината са от Килифареве.

На 23 срещу 24 септември 1923 година партизани от килифаревската чета обсаждат гара Соколово, арестуват и обезоръжават стражата. Разгромават над 700 м от жп линия, за да попречат и прекъснат пътя на войсковите части, които са отправени за потушаване на Септемврийското въстание в казанлъшката долина. Макар да е потушено и това въстание партизанската чета на килифаревци съществува до 1925 година. Голямото дело на килифаревските комунисти от юнските дни на 1923 г. беше високо оценено през октомври 1945 г. от секретаря на ЦК на БКП Трайчо Костов, който заяви пред Първата областна партийна конференция в Плевен: „Килифаревската и Плевенската организации с участието си във въстанието на 9 юни 1923 г. спасиха честта на Партията.“

По-възрастните поколения на комунистите от този край с делата и живота си написаха светла и героична летопис, която е отдала национална гордост. Мнозина от тях загинаха в неравните битки с фашисткия враг, други гинеха по затворите, някои емигрираха. Но никой не свеле покорно глава. Шафетата беше полета с достойнство от по-младите поколения, които се оказали достойни приемници на своите бащи и деди, като пренесоха искрите от юнските пламъци на 1923 г. и разплаваха със същата жар и вяра огъня на съпротивата през 1941—1944 година.

Затова родният Балкан прие отново най-верните си чедца. По някогашните хайдушки пътеки, по които бяха минали дедите, от 1923 г. крачеха верните народни синове. И наред с легендите за войните и хайдуците гората зарежда приказки чудни и за народните партизани. Партизанска чета „Филип Тотю“, създадена след героичната битка в Стражишките гори, чийто командир е Тотю Саралиев, а начело е на Девети септември 1944 г. надхвърля 50 души. Тя извършва не една въоръжена акция в района, които повдигаха духа на населението, укрепваха вяра му в близката победа. От Дебелец взе оръжие, в мелницата край Повковци извърши снабдителна акция, не по-маловажна и без значение бяха и акциите във Войнежа, Радковци и Габровци. На 8 септември 1944 г. вечерта народните партизани съсредоточват силите си за освобождаване на Килифареве и селата в района, а на следващия ден, с помощта на Дряновската чета, вземат властта във Велико Търново.

Разгърната беше нова страна на от героичната летопис. Делото, за което през годините на борбата против капитализма и фашизма бяха арестувани над 400 въстаници и се бориха повече от 150 ятапи и помагачи, 87 политзаключеници, 11 конлагеристи, 41 партизани и в периода от 1923 до 1944 год. даяоха живота си 23-ма верни синове и дъщери, трябваше да бъде продължено при други условия и с други средства.

В селата на август 1947 г. 18 комунисти, 5 сдружени земеделци и 11 безпартийни полагат основите на кооператива. Между учредителите е и жената на първия кмет на килифаревската комуна Йоана Саралиева. Започва се със 6 работни копия и 2 волта... като през 1948 год. изработват обща продукция за 42 264 лева! През 1959 г. девет стопанства обединяват силите си в един кооператив, който сега разполага с повече от 65 000 дека земя, а миналата година изработи продукция за повече от 3 500 000 лева. Години наред ос новият отрасъл е пепиниерството, което осигурява близо 40 на сто от доходите. Всяка година кооператорите облагодоряват по 6—7 милиона лозови пръчки. Съветски въртолетите вече кръжат над тукташните блокове. Само през 1968 г. повече от 60 кооператори като награда посетиха СССР и ГДР. От 1964 г. всеки човек, работещ постоянно в стопанството, получава пътен годишен отпуск, болнични възнаграждения и семейни добавки, а от 1 септември 1967 г. са осигурени с пенсия. Миналата година трудолюбив надхвърляше пет лева. С всичките си тези успехи кооперативът е на първо място в окръга за

1968 г., а по-рано е бил винаги в челните редици... В 1946 г. тук е учредена първата в окръга ТПК, наречена „Москва“, която след няколко години прераства в ТПК „Пенчо Гюнев“. Нейните трудолюбиви колективи извършват всички видове битови и комунални услуги на населението от района. Металистите от кооператива изработват не едно изделие, които се изнасят за СССР, Куба, ДР Виетнам, Индия и др. Тя има филиали в Пляково, Вонеща вода и други.

През 1968 г. кооперативните труженници са изработили продукция за повече от 1 091 000 лева, а през 1975 г., се предвижда да достигне за 1 800 000 лева. Не е по-малка дейността и на консервативната фабрика, която през годините на съпротивата е била своето рода снабдителна база на партизаните. В нейните тапански помещения в различно време и по различни поводи са намирали приют Деню Георгиев, Тотю Саралиев, Михаил Цонев и др. За първи път фабриката започва да изнася продукция през 1956 г., когато е експедиция да цифров и словом 5 т консерви, за да достигнат до 532 т за миналата година. Днес от тук заминува продукция за Австралия, Канада, Цейлон, ГФР, Австрия и др., във всички социалистически страни на четирите континента. Близо 60 на сто от произведението и е за износ. Нейните производствени помещения постоянно се разширяват, подменят се старите машини.

През първите месеци на текущата юбилейна година затупти промишленото съръе на МЗ „Белица“. Младият работнически колектив до края на годината следва да изработи продукция за над 1 200 000 лева... В светлите и просторни работни корпуси, където още се чувствава дъх на вар, цимент и боя, спретнати и млади хора изработват машини за хранително-вкусовата промишленост не само у нас, а и за СССР, Унгрия, Чехословация, Югославия, Гърция. Ше расте и се развива заводът — тази отдавнашна мечта на населението от предбалканската котловина, който през 1975 г. ще може да осигурява промишлена продукция за над 6 000 000 лева. Районът действително ще има промишлено-аграрен характер.

Двадесет и пет години изминават на мирен трудов живот, през които деветнадесет населени места, съставляващи Килифаревската община се променили така, че е трудно да се покаже всичко. Можеха ли преди четвърт век хората от Върлинци, Малчевци, Бойнови, Койлби, Големани, Габровци и др. да мечтаят за електричество и всичко, което то донесе със себе си? Нови и къде по-хубави пътища сега свързват Наповци и Големани, Големани и Пляково... В Ялово, освен площища, има и асфалтирани улици. Габровци също... Подобряват се постоянно автобусните връзки не само между отделните селени места, а и с Килифареве и окръжния град.

Големият площад на Килифареве сега по нищо не се различава и от най-хубавите площади в градовете, а на уредбата на магазините и цветните градини могат да завидят много градове с трамваи... Близостта на братската могила, бюстът-паметник на Трифон Саралиев, монументалната композиция „Края на битката“ — дело на бележития скулптор — бивш политемгрант в СССР, килифаревец Валентин Вълчев, музейната сбирка в къщата на Трифон Саралиев напомнят на сегашните, че напомнят и на идващите поколения как е постигнато всичко това.

Някога и сега Килифареве е било и е предверие за идващите от към Хаинбоаз, Елена и Дряново към Велико Търново и врата за към Балкана. Днес по вече от всякога то изпълнява тези роли. Зашто, ако преди 50—60 години „единствена търговска улича, послана със сенини чисти камъни, чиста и права, с градски магазини и работилници, препълнени със стоки и купувачи, са развали и уцудвали някога гостите на Килифареве, какво да кажем днес? То придобил вид на селище от градски тип. Двадесетте километра вече са нищо за разстоянието между него и Велико Търново, защото рейсовите през целия ден се движат на по-малко от час. А какво да кажем след като бъде завършен хотел-ресторант край забележителния и хубава природа Килифаревски манастир, или близостта на курорта Вонеща вода? Всичко това е естествено обликът на окръжния център и Килифареве... така както са били близки и преди векове.

На югозапад от старопрестолния град, по пътя за Прохода на младежта сега се носи дъх на пожняти ниви и вее ведрината от Балкана. В чистите и спретнати населени места на Килифаревската община синовете и внуците на комунари и септемврийци — наследниците и последователите на непокорните чедца на Балкана продължават тяхното гравно дело.

М. МАНОЛОВ

Една от главните насоки на съветската външна политика, както и на външната политика на другите страни от социалистическата общност, е подкрепата на националноосвободителните движения и съестранното сътрудничество с младите, развиващи се държави. Тази насока на външната политика на социалистическите страни напълно отговаря на задачите на борбата против империализма, на ленинския принцип за пролетарския интернационализъм.

В документа, приет на Международното съещание на комунистическите и работническите партии в Москва, се казва: „За погочето независими държави в Азия и Африка централни проблеми на общественото развитие наред с задачите за укрепване и защита на политическата независимост и суверенитет ставаха преодоляването на икономическата изостаналост, създаването на независима национална икономика, включително собствена промишленост и повишаване на жизненото равнище на народа... Важно значение за независимите държави в Азия и Африка има установяването на отношения на дружба и активно сътрудничество със социалистическите страни“. Дружбата и сътрудничеството помагат на младите независими държави да разрешат основните задачи на своето развитие.

Съветският съюз, всички страни от социалистическата общност винаги са били и ще бъдат противници на агресивните завоевателни войни. Страните-жертви на агресия са имали и ще имат тяхната ползкрепа. Изхождайки от тези принципи, социалистическите страни оказваха, оказват и ще оказват всеотнашен помощ на вьетнамския народ в неговата справедлива борба срещу американската агресия. Същите принципи са залегнали и в основата на външната политика на социалистическите страни по отношение на арабските държави.

Социалистическите страни поставили като верни другари на арабските народи. След прекратяването на военните действия СССР и другите социалистически страни сключиха в ОАР редица договори за икономическа помощ. Страните-членки на Съвета за икономическа взаимопомощ (СИВ) оказаха приятелска помощ и на другите арабски държави, пострадали от израелската агресия.

Политическите позиции на СССР и на другите страни от социалистическата общност са общозвестни. Заедно с арабските държави те волят последователна борба за ликвидиране на последните от израелската агресия в Близкия Изток на базата на резолюцията на съвета за сигурност от 22 ноември

1967 година, за установяване на траен мир в този район на света.

Животът убедително доказва, че без дружбата и сътрудничеството със социалистическите страни младите независими държави не могат да решат задачите за осигуряване на социално-икономическия си прогрес и успешната борба с неоколониализма. Владимир Илйч Ленин е за явявал неведнаж, че крупната промишленост е единствената база за успешната борба за освобождаването на човечеството от капиталистическото робство. Не може да се говори сериозно за икономическа независимост без наличието на промишленост. Младите развиващи се държави се убеждават от собствен опит в правотата на Ленин. Империалистическите държави уприто се противопоставят на създаването на промишленост в освободилите се от колониализма страни. По своето политическо съдържание помощта на социалистическите страни за промишлеността им развитие има антиимпериалистически характер и представлява опора в борбата срещу неоколониализма.

Методите и темповете на промишленото развитие не могат да бъдат еднакви във всички страни. Те се определят от икономическите, политическите и историческите особености на всяка освободила се от колониализма страна. Затова помощта на страните-членки на СИВ за едни държави се изразяват предимно в строителството на малки предприятия за преработка на местни суровини, а за други — в изграждането на големи промишлени комплекси.

Ако вземем за илюстрация някоя от страните на Арабския Изток, то в Судан например, са построени най-големите в Африка елеватори. С помощта на СССР в Сирия е построено нефтепереработвателно предприятие, а така също обувни и тютювенни фабрики, захарен завод в Ирак. Съветската помощ е построен най-големият в Арабския Изток електротехнически завод, а в Алжир ще бъде издигнат голем металургичен комбинат. Страните-членки на СИВ най-активно сътрудничат с ОАР, където са пуснати в експлоатация стотици промишлени обекти. За шестнадесет години след резолюцията промишленото производство в ОАР нарасна близо 3,5 пъти. Производството на електроенергия се увеличило повече от 2,2 пъти, добитът на стомана — повече от 4 пъти.

Помощта на страните от социалистическата общност служи за укрепване на икономическата независимост на младите държави и на техните общи интереси. Външната политика на социалистическите страни е насочена неотклонно към подкрепата на национално-освободителните движения, към защита на освободените от империалистическа агресия държави, към укрепването на мира в целия свят.

И. ПЛИШЕВСКИ
Агенция „Новости“

Средношколците през лятото

Хубава традиция стана през лятото и в трите села на Карасенска община да се сформират средношколски бригади. Над 100 момчета и момичета, за върнали се от техникумите и гимназиите и това лято заеха места по кооперативните поля. Средната дневна заработка на един участник в бригадата за сега е около 1,70 лв. Както досега, така и през настоящата година управителният съвет на ТКЗС ще даде от 4 до 8 лв. месечна стипендия на ония средношколци, които имат заработка 60 лв. и добра дисциплина.

През деня младежите огласят блоковете с песни, а вечер са в читалищата, за да се подготвят за Общинския средношколски фестивал на художествената самодейност.

Ф. АТАНАСОВ

ПОТРЕБИТЕЛНА
КООПЕРАЦИЯ
— С. ДОЛНА
ОРЯХОВИЦА
ВЕЛИКОТЪРНОВСКИ
ОКРЪГ
ТЪРСИ

хлебарски работници, мачаи и други.

Постъпване веднага.

2-1

НЯМА ДА ЗАБРАВЯ, ЧЕ СЪМ НОСИЛ ЗЕЛЕНИ ПАГОНИ

Броени дни ни делат от славия юбилей, който ще чествуваше нашият народ — 25-годишнината от Девосептемврийската победа. Ние, граничарите, с радост следим успехите на целия български народ, и се гордеем, че били над мирния труд, че били за щастното на едно велико семейство — социалистическото.

Аз съм граничар от Велико-търновския окръг. Роден съм през есента на 1948 година в с. Недап. Когато спомена рождната си дата, винаги ми се иска да добавя: щастлив съм ние, ролените в годините на Свободата. Не сме били свидетели на борбите на нашия народ срещу капитализма и фашизма, но пени високо героизма на знайните и незнайни синове, които не пожалиха живота си за щастното на идните поколения.

Особено се възнувам от коренното преустройство на нашата родина. Не мога да изброя всичко, което предизвиква възторг. От гиганта на нашата металургия Кремиковци, Нефтопереработвателния завод в Бургас, каскада „Въча“, до курортните комплекси „Златни пясъци“ и „Слънчев бряг“ — напред човек има среща с постиженията на нашата страна.

Какъв ще бъде моят принос за достойна среща на 25-годишнината на социалистическата революция в България? Преди всичко се стремя да оправдая доверието на народа с преданата си служба на границата, да бъда отличник по бойната и политическата подготовка, майстор на точния огън и пример за безупречно носене на службата. Освен това се стремя да не допусна по моя вина прекатегоризация на зачисленото ми оръжие, да удължа срока за износване на даденото ми обектло и обукви с 20 месеца и да засада 10 дръвчета. Като задата, не сме били свидетели на борбите на нашия народ срещу капитализма и фашизма, но пени високо героизма на знайните и незнайни синове, които не пожалиха живота си за щастното на идните поколения.

Гордост е за мене, че служа в редовете на граничните войски... Аз никога няма да забравя, че съм носил зелени пагони.

Никола ИВАНОВ
граничар от под „Албара“

Народен контрол

Бр. 61

Бригадирите заслужават повече грижи

Създадени ли са добри битови условия за младежките бригади.
Върху какво трябва да се замислят някои ръководители на предприятия и кооперативни стопанства?

В различни краища на окръга работят сега стотици младежи и девойки. Те оказват голяма помощ на трудово-кооперативните земеделски стопанства и предприятията, а от друга страна запазват силите си, волята си.

Цялостната работа по набирането на бригадирите в окръга е организирана правилно. Създадена е сравнително добра организация на труда. Много предприятия и кооперативни стопанства полагат грижи за би тоовото устройство на младежите и девойките, създават се условия да бъде трудът им по-производителен.

Но при проверката, която не отдавна бе извършена, бяха открити и някои неуредици в повечето предприятия на ДСП „Булгарплод“ — все още не е организирана добре работата. Поради закъснването на суровината на бригадирите не може да се създаде работа в предприятията и те нелюбоно се разкарват до близките ТКЗС и ДЗС.

По следите на нашата критика

В страницата за народен контрол — бр. 75 от 24 юни повдгнахме въпроси от различни характер. Хубаво е, че на критичните факти някои органи реагираха веднага, набелязали са съответни мерки за преодоляването на слабостите.

По повод статията „Растителната защита — главен проблем“ от Управление „Земеделие“ при Окръжния народен съвет ни отговарят, че изнесеното е напълно вярно. Материалът е бил разглеждан съвместно с представители на Окръжния кооперативен съюз и Обединеното предприятие ДЗС. Взето е било решение в определен срок във всяко стопанство да се назначи агроном-специалист по растителна защита, да се избягва в бъдеще допускането на слабостите по аландирането, съхраняването и използването на препарати и хербицидите. Ще се следва за бъдеще за отговорности на всички складове по растителна защита да се назначат подполковници лица, завършили селскостопански техникуми.

Във връзка със статията „Кой е облагодеждаваният“ са съставени два акта на частни занаятчии с по-значителни нарушения. Някои от нарушенията са предадени на прокуратурата. Подобрили са своята работа общинските народни съвети по издаване на позволителни на частни занаятчии.

С оглед подобряването на авторските услуги в началото на следващата година ще бъдат разкрити авторски беш. Горна Оряховица и Свищов. Това ни съобщават в писмото си другарите от „Местна промишленост“ при Окръжния народен съвет.

Изнесеното в статията „Сънят на Иван Хипотезуата“ отговаря на истината. Резултатите са обсъдени и са приети конкретни мероприятия за отстраняване на слабостите — ни пишат от отдел „Народна промишленост“ при ОНС.

В същата страница изнесохме други критични неща — за качеството на строителството, неизползването на основните фондове в ДЗЗ „Димитър Благоев“ — Велико Търново, за лоша хляб, който понякога произвежда СШП „Хлеба“ промишленост — Велико Търново. Но и досега отговори по тези критични факти не сме получили от съответните институти.

Има редица слабости по уреждане на битовите условия. В това отношение от страна на ръководствата на обектите не са изпълнени някои договорни клаузи. Първо, не е редица бригади по-голямата част от изискванията на Хигиенно-еидемиологичния институт не се спазват. На младежите в ДСП „Булгарплод“ в Горна Оряховица са предоставени две помещениия, които са недостатъчни. Това наложило средношколците да почиват по двама на една дюшка. В ДСП „Булгарплод“ — Свищов, бригадирите не са при по-добри условия. Те са настанени в общежитията на Сградостроителното училище. Общият вид на помещението е неприемлив. Подът, преди постанал е линолеум, сега е в крайно лошо състояние и не може дори да се измие. Недостатъчни са и крановите в омивалнята.

Подобно е положението и в други бригади в окръга. На много места храната е до стъпачка и разнообразна, но другаде все още има какво да се желае. Необяснимо е защо на бригадирите в Ресен и Молски Тръмбеш зеленчуци и плодове в сурово състояние не се дават.

Значителна част от младежите и девойките се хранят в столовете на предприятията. Но някои от тях са доста отдалечени от спалните помещения, както е в „Заводски строител“ — Свищов, а в ДСП „Булгарплод“ вечерята се носи в лагера, като всички бригадир сам си измива чиниите и вилиците със студена вода.

Медицинското обслужване в по-голямата част от бригадите е предоставено на съответните здравни служби на обектите, където се работи. То обаче се извършва само в приемане на болни. В бригадите в Джулони и някои други до момента на проверката не бе извад здравен работник. На други места

Наводнение по пладне

Някога като абитуриент, пред прага на живота, си мислех, че в предприятията, където се произвежда мед и масло работата върви съответно по мед и масло, а работата на мелниоративни те работници, съответно по вода. Разбира се, скоро се убедих, че далеч не е така, защото примери в това отношение, за съжаление, се намират...

А ето и най-пресният: в ДП „Българска роза“ Мислех си, че поне там положението ще е въобще розово, но оказа се, че не е...

Имали си хората от водната станция в предприятието — приспособление за автоматично пълнене на резервоарите, едно голямо улесение за работещите там, но от една година вече нямат. Намат защото на електро техниците им потрпявала някакъв част от автомат и след като си я взели, автоматът престанал да върви. И сега в дъжд, кал, а през зимата в сняг, единият от работниците ходи през час на реката, пуска помпата, а друг му дава сигнали

Език на моите деди

Преди известно време нашият вестник излезе с критична бележка по повод разпелването из града на афиши на гостуващи български изпълнители, чиито имена бяха написани на латиница!

Другарите от Концерта дирекция се учудиха: „Какво олошо пък има в това?“ Те изглежда не знаеха, че има специални правителствени разпоредби. У нас виещо да се пише и чете на български, тъй като сме си българци, а българският открял време тащи роден език!

И ето, че отново се появила същите афиши за Емил Димитров. Сега пък нашето и на гражданите умуване се изостри: брр, мислим си, че това е от многого разпелване на афиши на латиница да не би пък да са забравявали да четат на български, та затова да не са прочели и привели в изпълнение съответните правителствени разпоредби?

Дано поне по смисъл разберат настоящата ни критическа бележка! Д. Б.

на младежите не бяха предоставени най-необходимите медицински за първа помощ. Младежите и девойките, които работят в Шилковци трябва да получават медицинска помощ от здравната служба в Средни колиби, която е отдалечена на повече от 5-6 километра. Няма по такъв начин може да се оказва контрол върху режима, храненето, хигиената в помещението. Едва ли.

През дъжд бригадирите са на полето, в предприятията. А колкото по-далече са от дома, колкото са в почивка, създадени ли са добри условия за отмора? В някои бригади — Костел, Мийковци този проблем е решен добре, но в ДСП „Булгарплод“ в Свищов, в бригадата дори не се спазва определен режим за работа и почивка.

А не се искат много усилия, за да бъдат слабостите отстранени, за да стане трудът на младежите хора по-лек, приятен. Има върху какво да се замислят някои ръководители на предприятия, кооперативни и държавни земеделски стопанства.

Стефан ДЕЕВСКИ
от Инспекцията за държавен контрол

Беше четвърт, стана половина

отдалеч, застанал до резервоара, кога да пусна и кога да спира. По този начин, освен голямата загуба на време, фактически няма никаква възможност да се контролира пълненето на резервоарите на горните етажи. Така например на 26 юни 1969 година водата от резервоара на третия етаж преляла и се приземила в приземния етаж, където се съхранявали спирт и калцинирана сода, 300 кг от които в момента вече не се съхранява по простата причина, че е на боклука. И ако все пак поразително не са от най-големите, то това е благодарение на това, че наводнението било забелязано навреме и работниците успели да се ориентират в сложната мелниоративна обстановка.

Това е положението в водната станция в ДП „Българска роза“ — Горна Оряховица. Далеч не розово. И ако съответните отговорници още не са видели това, единственото обяснение е, че са далтонисти.

Денчо ВЛАДИМИРОВ

Беше четвърт, стана половина ... Влакът си замина

На гарата пристигна автобус. От него бързо излякоха пътници. — Пристигна ли влакът за Габрово? — попита един.

— Замина! — пестеливо го информира друг.

Пътникът се хвана за главата. На около бигаха пътници, падаха кошници. Суматоха.

— Какво става, ма мамо? — изпика едно момиченце.

— Ами сигурно синам филм. За Лескин! — отбърна осведомено майката.

ЗА ХОРАТА КОИ ЩЕ МИСЛИ?

КАКВО ПОКАЗА ЕДНА ПРОВЕРКА НА ГРАДСКАТА КОМИСИЯ ЗА НАРОДЕН КОНТРОЛ В ГОРНА ОРЯХОВИЦА • КАКВИ СА УСЛУГИТЕ НА ГРАЖДАНИТЕ, КОИТО СЕ ПРАВЯТ В СПП „КИРО КОНАРОВ“? • ОЩЕ ЕДИН ПЪТ ЗА ЧАСТНИТЕ ЗАНЯЯТЧИИ.

Не на едно свое заселание изпъкна от Градския народен съвет се занимава с въпросите, свързани със задоволяване по-тояно растящите потребности на трудещите се, с разширяване на мрежата на комунално-битовите услуги. Набелязани са редица мерки в това отношение.

От своя страна ръководствата на предприятията от местната и кооперативната промишленост своевременно са приемали свои планове и са решавали редица въпроси, свързани с подобряване на комунално-битовото обслужване на населението.

Как те ги изпълняват — към това бе насочена проверката, която направи градската комисия за народен контрол в Горна Оряховица.

Констатирано бе, че в задоволяване комунално-битовите нужди на хората има чувствително подобрение. Обемът на изшлемето и услугите е нараснал от 3 700 000 през 1967 година на 4 104 000 лева през миналата година. За четри години са завършени и разширени производствената сграда на ТПК „Сотир Зошнов“, модната къща на ТПК „Съзнание“, часовникарският цех, битов комплекс. Строи се обществена пералня.

Но наред с постигнатите успехи има и слабости. Някои от приетите мероприятия не се изпълняват от ръководствата на предприятията, не се задоволяват редица услуги на гражданите. Причините за това са чисто субективни.

Въпросът за общарските услуги в града е решен. Но се налага да се помисли повече за квартал „Калитин“. С този род услуги тук се занимава един доста възрастен общар. Той отваря работилницата, когато му е удобно. Не всякога издава документи за извършената работа. В работилницата е мръсно и неподдържано.

Не се изпълняват в срок поръчките в джакардовия цех на ПП „Раковец“ и в бродяжката работилница на същото предприятие.

Съслагане приетите мероприятия СПП „Киро Конarov“, трябва да се извършва ремонт на отоплителни и готварски печки и строително-технически група за поставяне на гръби и улудии по домовете на гражданите. При проверката се констатира, че услуги от този род почти не се извършват. Предприятието отказва да приема поръчки за ремонт на отоплителни и готварски печки. Мотивите на ръководителите са, че търговията се заменя с кафе. До известна степен това е така, но нали има много граждани, които се отопляват с други печки. Не трябва ли да мислим и за тях?

За петте месеца на годината са направени философско-завадочни услуги едва за 310 лева, а планът за годината е 85 000 лева!

Освен това не се правят наблюдения на отделните процеси при производството на непозгоряема продукция, а трудът се изчислява произволно — на око. По този начин често пъти услугите се оскупяват чувствително. Това е констатирано и от извършената финансова ревизия на предприятието, направена през тази година. В акта се сочи, че в редица kalkulации се предвиждат повече материали, отколкото е необходимо да се вложат.

Извършена бе и проверка и на издадените от изпълнителя на Градския народен съвет разрешения за упражняване на занаятчийска дейност от частни лица. Издадени са разрешителни на 96 души, в това число на 25 шивачи, 9 дърводелци, 6 бръснаро-фризюри. А този вид услуги са застъпени широко от кооперативна промишленост. Затова комисията предложи да се преразгледа издадените разре-

шения и се разреши да упражняват занаятчийска дейност тези, от които има нужда. Трябва да се упражнява системен контрол над дейността на частните занаятчии по отношение спазване ценоразписите, редовното издаване на документи за отчитане на дейността им.

Като има предвид перспективната програма за развитие на услугите през следващата петилетка, комисията предложи да се обрне сериозно внимание на ръководството на ПП „Киро Конarov“ за изпълнение на решенията на ГНС и на партийните и правителствени разпоредби за битовите услуги на населението.

Изводите и констатираните слабости от проверката бяха обсъдени с ръководителите и партийните секретари на предприятията от местната и кооперативната промишленост. Всичко това неслучайно ще допринесе за подобряване работата на предприятията.

ДЕЙНИ КОНТРОЛБОРИ

Комисията за народен контрол в село Писарево през последните две години завоюва голям авторитет. Кооператорите търсят народните контролбори, сигнализирай за допуснатите слабости.

В резултат на последните проверки комисията направи редица предложения пред стопанските организации. Със задоволство членовете и констатираха, че по прибиране на реколтата се полагат грижи и внимание от участъковото ръководство. Навреме се засяха вторите култури.

Но констатиран бяха редица нередности. Купеният преди две години баншиг и досега стои на вятъ. Машината — неразпакована, неремонтирана, вече грегта година е подложена на дъжд и сняг. А за нея са се брили пари.

От месец май стои на блока и голяма косачка

НА СОЦИАЛНО-ЕТИЧНИ ТЕМИ

ДОВЕРИЕ СЕ ДАВА, НО АКО НЕ СЕ ЗАСЛУЖИ, СЕ ВЗЕМА

Неотдавна в редакцията се получи писмо, което започва така: „Другари, елате в Елена да се запознаят със случая на Радослав Русев — диригент на градския хор. Жената е неколко пъти и последната му жена избяга с детето при родителите си.“

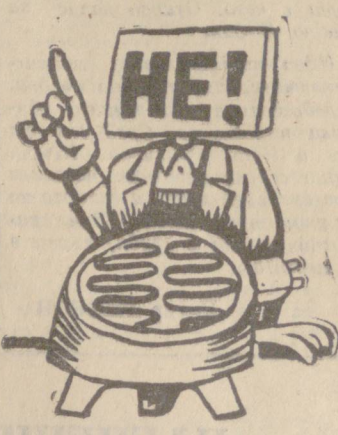
Писмо без подател! Може да е истина, може да не е! С какъв човек ще се срещна? Хора всякакви. Може и калецата да е. Но ако е истина, какъв е този диригент на градски хор?

Онакава трудно да се добера до истината. Оказа се обаче, че „диригентът“ бил доста популярен. Още първият му разговор в Елена изясни „случая Радослав Русев“. Такива работи не стоят скрити-покрити. А и той е чувствувал, че никой никога не може да му каже. Нали е „специалист“ — голям специалист, завършил окръжен и национален курс за диригент! Поверено излъквал човекът аванса, който му се дава като местен кадар, и ударил на своя глава. Жените му станали разменна монета, в забранено време и забранени полета ходи на лов, а работата — колкото може и каквото може.

Шест-седем години изкарал в читалището. Защо не? Малка ли е 125 лева месечна заплата? Работно време за него няма. Какво ли може да прави човек, когато няма интерес към професията си! Много просто, че ще се

приятелствата, за по-добри услуги на гражданите.

Тодор КАРАИВАНОВ
председател на Градската комисия за народен контрол — Г. Оряховица

Лошо е помещението за лятната кухня — приспособен сайвант. Тук няма най-елементарни хигиенни условия.

В магазина липсват някои стоки — син камък, фиде, юфка, брашно. Не се извазва навреме амбалажът. Магазиниерът Пеню Ников държи да се спазва работното му време. А то е наредено така, че заран и вечер в магазина се натрупват купувачи, хората трябва да чакат дълго. Помещението е лошо — тясно, с недобри складове. Затова и стоката в магазина е неподдържана. Магазиниер е направена забележка да не запазва и скрива по-дефицитни стоки за приятелите си.

Незадоволителна е и хигиената в складарницата. Тук липсват често бисквити, шоколад. Лошо е обслужването и в пивницата. Помещението е съвсем тясно. И тук хигиената не е добра. Пред пивницата има много изпочупени маси, столове.

Няма добри условия и във фурната. Месалното помещене е неудобно — тясно, ниско. Хигиената също е лоша. Последните проверки показваха също така и слабости по благоустройството на селото.

Членовете на комисията за народен контрол Димитър Стоянов, Петър Гайдарджиев, Петър Панаев, Иван Стоянов, Костадин Панаев и всички останали работят винаги с желание, с умение. В чест на юбилейната годишнина те са си поставили задача да подобрат още повече своята работа, да отговарят по-добре на нуждите на хората.

Иван ХАДЖИВАНОВ

ДВАМА СЕ КАРАТ, ТРЕТИЯТ ...

До неотдавна жителите на Нова Върбовка бяха спокойни. Искат да отидат някъде — автобусни коли минават много — за Попово, Русе, Горна Оряховица. Стражица — за къде ли не.

А сега? По неизвестни причини автобусните коли за Попово и Горна Оряховица, които преди в 11, 12, 15 и 15.30 часа редовно минаваха през селото, вече не идват.

Но това, гдето се казва, е половина беда. Защото разстоянието до Камен не е много голямо и който желае да пътува, може да отиде до селото. Макар че и това не е много приятно. Но поради „конкуренцията“ между шофьорите от Омуртаг и Горна Оряховица разписанието не се спазва. И става както в приказката. Само че сега третият не печели. Защото в повечето случаи страдат пътниците — те остават. Така се случва често и с автобусната кола, която тръгва след обяд за гара Стражица. А е необходимо само да се спазва разписанието — 15.15 часа.

Още по-критично е положението в събота, когато пътуването до Горна Оряховица и Велико Търново става невъзможно. А младежите хора желаят да отидат на концерт, театър, на мач.

Не е нужно много. Желаете се само да се реши този немаловажен въпрос.

Ив. КАРАИВАНОВ

Алея на първенци?

Много са хубавите неща в град Лясковец. Ето например булевард Христо Ботев — широк и слънчев, очертан, предимно от блестящите в белота нони стради, с широка зелена ивица, където пъстрят дъждови рози. Съвсем основателно точно тук е подредена и алеята на първенците. На специалните метални кестовки стоят рамките. И изведнаж изпадна в недоумение. Като че жестока битка е е водила. Като че куршуми са пробивали и разпръснали стъклата на рамките, разкъсали са безжалостно потретените и сред отломките само може да се разчете, че в алеята по този прекрасен булевард достойно са заемали място орденосици и най-добри в професията, най-изтъкнати хора в труда.

Обяснението наглед е много просто:

— Ами това е дело на децата... Дъзън с прашката едно ка-мъче — и ето ти картина!

Сложен и сериозен е въпросът, който произтича от това къде са възпитавани тези деца, какво е отношението на пионерската организация, семейството, обществеността към такива техни прояви?

Б. СТЕФАНОВ

ДО ВЪЗРАСТА

... до възраста

... до възраста

... до възраста

... до възраста

... до възраста

... до възраста

... до възраста

... до възраста

... до възраста

... до възраста

... до възраста

... до възраста

... до възраста

... до възраста

... до възраста

... до възраста

... до възраста

... до възраста

ЕДИН РАБОТНИК ПЕЕ ОТ СЪРЦЕ

В семейството на Филип Божанов от с. Вързулица, Иван беше петото дете. Кой очакваше да излезе такъв талант. Да ли от баба си бе наследил любовта към народната песен? Още в училище Иван Филипов беше любимец на учители и ученици. Имаше ли някаква тържественост — той е на сцената. От малък влезе в сърцата на родителите и учители. Кой ще излезе най-хубаво — Иван! Кой ще издекламира най-добре — пак той. Койко пъти е вълнувал публиката в родното си село!

— Помня като сега — говори Иван — бях петнадесет-шестнадесетгодишен. Жънкеме в местността Бакърджиките. Като запя една жътка от моето село, забравих всичко. Всички се бяха изправили да я слушат. Не издържах — намерих лист и моле и при нея. Преписах цялата песен „Мари, Елено“ — така се казваше песента. Тя ми е първата жъткарска песен. И сега я пеем по сцените и естрадите.

Колко много песни научи Иван от старите вързулски жътвари. Но не само жъткарска песен знае. Започна да издирва се денкарски, но от всички най-много допадат старите хайдушки песни. Тях научил от баба си.

Обичал на Иван към песните и земата го привличае, завладява. Където и да се намираше — в полето, на улицата или в къщи — той пееше. Вечелеше хората. Раздаваше им частичка от себе си.

Иван сви топло семейно гнездо в с. Долна Липница. Задомис се. И отново заработил. Но не потърсил топла канцелария или местност. Този привързан към земята човек тръгна на работа по обширните поля. Но никога не знаеше, че в този едър и буен мъж се крие такъв голям талант.

Беше жътва. В местността Гошов геран бе преплелен с жътва. Полето постепенно утихна. Иван се изправи, погледа се, набра сили, провикна се и запя жъткарска песен „Мари, Марише“.

По целия пшеничен блок се надигнаха да слушат. А песента лети и се лее над узрелите жита.

Като мълния се разнесе тази вест из селото. По житните поля само за това се говореше. За прекрасния глас на Иван на улица и в чиналите. Повикаха го, поговориха с него. Иван започна подготовка. Репетираше започва с хорова състав. Всяка вечер беше в чиналите.

Беше май 1962 г. Самодейците от чиналите замисляха за окръжен преглед. С тях бе и солистът Иван Ненов. Към три часа след обед публиката и журито пригласи д-р. Пееше Иван. Комисията бе категорична — първенец! Награда, грамота. След песента повикаха Иван при комисията, лично композиторът Бочиджески му стисна ръката. Да дойде му белеска за списък по радио София. Каква радост, какъв вълнение изпита той!

1965 година. Национален събор-наблюдение в Копришница. В този бляд-история си дадоха среща най-добрите изпълнители от страната. Между тях беше и Иван Ненов, който отново излезе първенец.

1968 бе година на нови радости. Нови тревоги, нови успехи. Една вечер раздаващ подбав писмо. Иван бързо разпозна плъка. Писмото бе от Окръжния съвет за изкуство и култура. Канеха го да участва в окръжния празник „Пролетна на хайдушкото“ във Вонеща вода.

Каква неопишуема радост! Като вълнение и възторг! Той отговори: „Ще участвам с хайдушката песен „Янка през вора вървеше“. Оценката бе отлична — първенец на окръжния събор „Пролетна на хайдушкото“.

25 август 1968 г. На Аглики на поляна са се събрали потомци на Филип Божанов.

В края на миналия месец се почиваха много отслабнали. Обърнах се за помощ към нашия лекар в Долна Оряховица. Той незабавно ме изпрати в Обединената градска болница в Горна Оряховица. Приеха ме в I вътрешно отделение със завед. д-р. Отделението д-р. Цонев.

Положението ми беше доста сериозно. В продължение на две седмици целият колектив — лекари, медицински сестри и санитарки положиха топли грижи за моето оздравяване. Никого няма да забравя вниманието, с което се отнасяха към мен лекарите Найденкова, Цонев, Кузманова, Славчева и всички останали лекари медицински сестри и санитарки.

Асен Калчев
Долна Оряховица

Поставени върху материали-

Огъх се заинтересува не само леката промишленост, но и машиностроителите, транспортните работници, физиците и био-

С какво заинтересуваха органичните луминофори машиностроителите? Те се оказаха възникнали и строга контрол на качеството на продукцията.

Поставени върху материали-

Огъх се заинтересува не само леката промишленост, но и машиностроителите, транспортните работници, физиците и био-

С какво заинтересуваха органичните луминофори машиностроителите? Те се оказаха възникнали и строга контрол на качеството на продукцията.

Поставени върху материали-

Огъх се заинтересува не само леката промишленост, но и машиностроителите, транспортните работници, физиците и био-

С какво заинтересуваха органичните луминофори машиностроителите? Те се оказаха възникнали и строга контрол на качеството на продукцията.

ците на Хаджи Димитър и Стефан Караджа. На това място се надявах първенците на хайдушки песни. Три дни се огледа родният Балкан.

В ранната утрин от втора естрада се понесе ясен, мъжко глас. Пееше Иван Ненов. Публиката рекопляска. Комисията го приветства. Лично композиторът Димитър Динев се рече с него. Отново запис за Радио София.

Идва най-чистият момент — заключителният етап на събора. Председателят на журито обявява първенците. Сред тях беше и Иван Филипов Ненов. Един селски работник, награден със сребърен медал и грамота за отлично представяне. Един работник първи в труда, първи в песента!

Петър ГЕНКОВ

Поставени върху материали-

Огъх се заинтересува не само леката промишленост, но и машиностроителите, транспортните работници, физиците и био-

С какво заинтересуваха органичните луминофори машиностроителите? Те се оказаха възникнали и строга контрол на качеството на продукцията.

Поставени върху материали-

Огъх се заинтересува не само леката промишленост, но и машиностроителите, транспортните работници, физиците и био-

С какво заинтересуваха органичните луминофори машиностроителите? Те се оказаха възникнали и строга контрол на качеството на продукцията.

Поставени върху материали-

Огъх се заинтересува не само леката промишленост, но и машиностроителите, транспортните работници, физиците и био-

С какво заинтересуваха органичните луминофори машиностроителите? Те се оказаха възникнали и строга контрол на качеството на продукцията.

Поставени върху материали-

Огъх се заинтересува не само леката промишленост, но и машиностроителите, транспортните работници, физиците и био-

С какво заинтересуваха органичните луминофори машиностроителите? Те се оказаха възникнали и строга контрол на качеството на продукцията.

Поставени върху материали-

Огъх се заинтересува не само леката промишленост, но и машиностроителите, транспортните работници, физиците и био-

С какво заинтересуваха органичните луминофори машиностроителите? Те се оказаха възникнали и строга контрол на качеството на продукцията.

Поставени върху материали-

Огъх се заинтересува не само леката промишленост, но и машиностроителите, транспортните работници, физиците и био-

С какво заинтересуваха органичните луминофори машиностроителите? Те се оказаха възникнали и строга контрол на качеството на продукцията.

Поставени върху материали-

Огъх се заинтересува не само леката промишленост, но и машиностроителите, транспортните работници, физиците и био-

С какво заинтересуваха органичните луминофори машиностроителите? Те се оказаха възникнали и строга контрол на качеството на продукцията.

Поставени върху материали-

Огъх се заинтересува не само леката промишленост, но и машиностроителите, транспортните работници, физиците и био-

С какво заинтересуваха органичните луминофори машиностроителите? Те се оказаха възникнали и строга контрол на качеството на продукцията.

Поставени върху материали-

Огъх се заинтересува не само леката промишленост, но и машиностроителите, транспортните работници, физиците и био-

С какво заинтересуваха органичните луминофори машиностроителите? Те се оказаха възникнали и строга контрол на качеството на продукцията.

Поставени върху материали-

Огъх се заинтересува не само леката промишленост, но и машиностроителите, транспортните работници, физиците и био-

С какво заинтересуваха органичните луминофори машиностроителите? Те се оказаха възникнали и строга контрол на качеството на продукцията.

МЛАДЕЖТА — ТВОРЕЦ, ОТКРИВАТЕЛ

(Продължение от 1 стр.)

Комсомолците от жп взел — Горна Оряховица показват табла за изправяне и ремонт на интерватори при английски вагонно осветление. По-нататък привличат вниманието ценопоказващата везна за до 10 кг., работа на творчески колектив на Завода за автоматични везни — Лясковец и панелните радиатори от новия завод в Стражица. Майсторите на известните в цял свят баскетболни топки в ДИП „Етър“ — Велико Търново се представят с фамилия топки, а миньорските шапки, електрообладателски пис толет са работа на комсомолците от базата за развитие на местната промишленост във Велико Търново.

Наред с всичко това пъстрят с чудните си багри персийски килими, изтъкан от умените еленски килимарки, килим с възрастта в него цифрата 25 — възраст на Свободата излязал под умелите ръце на младите работни-

ци на Промкомбината в Павлике ни, нови произведения компоти и консерви на „Булгарплод“ — Свищов, детско облекло и редица още привлекателности за широко потребление.

Трудно е да се изброят всичко. И няма защо, тъй като то трябва да се види, за да стане ясно на всеки с каква упоритост и трудолюбие младите хора се стремят да навлязат и в най-тежките тънкости на професията и не само това, но и стремижата им да бъдат творци и откриватели.

Бл. ИОРДАНОВА
Сн. Н. КАЧАКОВ

ДОБЪР ДЕЛЪТ И НА УЧЕНИЦИТЕ

Училището в село Сашево има добре обзаведени кабинети и работилници. Пред няколко години, с помощта на обществениците в село Сашево, тук беше построена отделна сграда за нуждите на политехническото обучение. Построено беше и ново крило към основната училищна сграда. Сега е пред завършен спортен комплекс с по две игрища за баскетбол, хандбал, волейбол и за народна танка, както и три трапа за скачане.

През тези дни училището е в усилената подготовка за новата учебна година. Стане са измазани и помощният персонал довършва поките, а дежурните учители бодисват черните дъски. Очакват се и майсторите за потегане на чинието, които след това ще бъдат бодисани от ученичката бригада. Остава още малко, за да може да се каже, че училището е напълно готово за новата учебна година.

Много от средствата за обзавеждането са осигурени от учениците срещу труд в помощ на стопанството, което разчита на тях в усилените дни на полска работа. През тази пролет учениците одвяха 50 декара моркови и около 100 декара царевица. Учениците се са поели цялата грижа по манипулирането на домотопите за износ.

Добре е организирана и почивката на учениците. През общинския лагер в село Раковци, който се поддържа от ТКЗС и през окръжните лагери преминава голям брой от учениците.

Наред с подготовката за новата учебна година, с помощта в изпълнението на селскостопанските задачи, учениците се в Сашево редовно изнасят програми по местни радиоприемници и вземат участие в концерти прояви във всички местни тържества. Сега те се подготвят за достойно представяне в конкурса за най-хубава програма по случай 20-годишния юбилей на стопанството.

Ил. ПЕТРОВ

ШКОЛА ЗА МЪЖЕСТВО И ВЪЗПИТАНИЕ

В аероклуба в Горна Оряховица — курс за моторни летци • Парашутистите се множат • Перспективи за още по-многообразна и интересна дейност

През последните години особено много се разви парашутият спорт. През тази година теоритическа подготовка са получили 65 младежи и девойки. Скокова дейност развиват 57, като имат вече по 2 и 3 скока. Десет души се борят за III разряд, 5 за II и 3 за I. Всеки спортист през сезона се извършва по 100 скока. Секцията по парашутизм е снабдена с нова материална част — парашутите ППЦХ. Всеки слънчев ден се използва за тренировка и подготовка за предстоящите между клубни и републикански състезания.

Червеният диск на слънцето се издига над хоризонта. По небото — нито облаче. Ветропоказателят на аеродрума едва-едва се полюшава и показва безветрие. В края на летището са строени парашутистите. Зеновият инструктор Никола Драганов дава последни наставления. В самолета, готов за полет, вече е заел място летещт Георги Станоев (сн. 1). Откъм аерогарата се чува истрел и зелена ракета се извива над летището. Стоманената птица потрепва и полита напред, отдалечава се от земята и се втурва към висините. Уредът за височината показва 700, 800, 900, 1000 метра. Червената лампичка светва. Миг след това полният парашутист Йордан Алексиев, Илия Стефанов, Блажа Начева. Във въздуха разпъват едн след друг разноцветните куполи на парашутите — групов доцелен скок от 1000 метра. Кръстът се белее на няколкостотин метра долу, на земята. Целта на всички е да се приземят в неговия център, тъй като това умее зеновият инструктор Никола Драганов (сн. 2). Парашутистите постепенно се подчиняват на ръ-

цете на младежите и стават упоравляеми. На бялото платно на кръста, близо до сами центъра, се приземяват постепенно всички, постигнали поредния „мажик“ успех. . . и започва приборането на парашутите (сн. 3 — Йордан Алексиев).

Самолетът отново шурмува висините и от там разпъват ките цветове други парашути. Този път във въздуха са майсторите на стилия скок Иванка Жекова, Виолета Младенова, Красимир Добрев, Емил Йосифов. А следват и трета, четвърта машина. . .

Под ръководството на авиомеханика Иван Дурчев в аероклуба тази година се обучават 35 авиотехници — двегодишен курс. За първи път в страната в този курс се обучават и две девойки.

Отлично работи и секцията по авиомоделизъм. В 5 училища в Горна Оряховица и Лясковец са създадени кръжоци по авиоминимум, в които се обучават над 150 пионери и пионери. От тази година в аероклуба са приложени нови форми на подбор на курсисти. Специална комисия, преценява индивидуалните качества на кандидата — физическа издръжливост и развитие, спортно майсторство, успех, дисциплина. Учениците в клуба изучават и радиододело, стрелба с пушка, включват се във въздушни демонстрации на празници.

Предстои да се доставят още два самолета — един за парашутисти и един за моторни летци. Ще се разшири значително аероклубът, ще бъдат масовизирани въздушните дисциплини, на млади хора ще бъде даден още по-широк достъп за усвояване на сложното майсторство да шурмуват висините.

Ст. ДИМИТРОВ

ЗА УСПЕХИТЕ — ЦИФРИ, ЗА ДЕЛАТА — ПРИЗНАТЕЛНОСТ

На републиканските състезания по автомобилизъм тази година взе участие и едно единствено момиче. Скептиците свиха презрително устни:

— Хм! Какво може момиче? Техниката не е за жени!

Колко изненадани бяха те, когато момичето блестящо защити правото си да бъде сред толкова момчета — в клас АС-3. Снежана Степанова стана републикански шампион. Не бяха скептици организаторите на състезанието и наградиха Снежана на два пъти — веднаж за първото място и втори път за това, че е единствена девойка, участничка в състезанието.

Второто място в тези състезания завоюва Петко Минчев в клас АБ-1. До конструирането на този успешен модел той изготвя други три. Вълнения и надежди, много месеци продължителен и упорит труд — това е цената на този успех — първи в окръга и втори в страната.

Успешно се представят и Звездомир Брешков, завоювал IV място. Някои представителни сподели му попричина да оправдае големите надежди. А може би все още не е късно?

Изброяхме имената и успехите на някои от представителите на Великотърновски окръг в републиканските състезания по автомобилизъм. Остана да спомем още един успех — отборът е на III място. Сега колоната на цифрите е вече пълна. Но дали в тях се побира всичко? Какво ни разказват те за Петко Петков — сърцето и душата на този отбор. В цифри е трудно да се покажат безценните му качества, часовете прекарани в Автомотоклуба. Цифрите не могат да поберат в себе си ентузиазма, тревогите и радостта му.

Но ето, че хората са го разбрали. Най-напред кръжочниците. Бързо се запалили младите сърца. Трескаво работили сърцните ръце. Занимания в кръжока, консултации в коридора на гимназията и пак занимания, консултации, модели. . .

— Попаднахме на човек-ентузиаст. Работи с жар. Следи новостите в автомобилизма. Не жали нищо — сили, време, средства.

В думите на инструктора по моделизма към Окръжния комитет на ДКМС — Велико Търново д-р. Карагеоргиев е толкова ясно и силно изразено уважението.

В едн от мъглитиве дни на октомври 1968 г. Петко Петков за първи път събра своя кръжок (за първи път и в окръга). Десетина момчета и три момчета в малкия балкански град Елена поставиха едно начало. Налице тогава беше силното желание, големият интерес. После лойдох успехите — само за една година! Но за тях има цифри, а за делата — искрена признателност.

Г. ГЪРДЕВ

справочник

ТЕЛЕВИЗИЯ

ВТОРНИК — 29. VII.
18.30 — Новини; 18.40 — „Лято“ — събрана програма за деца и пионери; 19.40 — Реклами; 19.50 — Лека нощ, деца!; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — „До последен вълк“; „Първите“ — документален филм; 20.40 — „Дама в пустинята“ — творчески игрален филм; 22.20 — Новини.

СРЯДА — 30. VII.
18.30 — Новини; 18.40 — Реклами; 18.50 — „Назад през вековете“ — научно-популярно предаване; 19.20 — Политика и идеология; „Научно-техническата революция в западния свят“; 19.50 — Лека нощ, деца!; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — „Първите“ — документален филм; 20.40 — „Семейство в брадвите“ — филм за Олимпиада; 21.40 — Забавен филм; 22.10 — „Нашата стара хубава“; 22.20 — Младост на месеца; 22.25 — Новини.

ЧЕТВЪРЪК — 31. VII.
18.30 — Новини; 18.40 — „Предаване за бригадирите“; „Бригадирски дни“; 19.10 — За вълнатата армия; „Покривът на небето“ — документален филм за Военната изкуствена; 19.30 — Реклами; 19.50 — Лека нощ, деца!; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — „Звонещите качулки“ — публицистично предаване на Ку-лукс-клан; 20.40 — „Семейство в брадвите“ — филм за Олимпиада; 21.40 — Забавен филм; 22.10 — „Нашата стара хубава“; 22.20 — Младост на месеца; 22.25 — Новини.

ДАП „ПЪТНИЧЕСКИ АВТОТРАНСПОРТ“ — КЛОН ВЕЛИКО ТЪРНОВО СЪОБЩАВА

че от 28 юли 1969 г. (понеделник) открива автолиния Велико Търново — София с бърз и луксозен автобус. Тръгване от Велико Търново сутрин в 4 часа, пристигане в София в 10 часа. Тръгване от София в 15 часа и пристигане във Велико Търново в 21 часа.

На пътниците в автобуса ще се предлагат разгледателни папки.

Гражданите, ползвайки голямото удобство, което ви предлага ДАП — клон Велико Търново.

Ирина ЛУНАЧАРСКАЯ
Агенция „НОВОСТИ“